

Napsal uživatel Václav Petříček
Středa, 08 Srpen 2012 08:42



Náměstí a akce "Kulový blesk"

Již 8 let byl na místě bývalého hostince pěstěn rozsáhlý trávník, když byl tehdejší politickou reprezentací odstartován projekt, který vzbudil obrovské emoce a ze strany "opozice" byl srovnáván s "pozdně reálsociálistickou" filmovou komedií Kulový blesk. To se dalo dočíst v prvním čísle téměř anonymního měsíčníku - "novin pro občany Kosmonos a Horních Stakor, pro všechny rodáky a sympatizanty - Horizont 2002-2006", vyšlého v srpnu 2002. V několika článcích, částečně podepsaných, bylo vysloveno politování a kritika...zkrátka všechno špatně! Začal být totiž realizován dlouho připravovaný plán: budovu čp. 223/1 opustí škola a přestěhuje se sem městský úřad včetně policie z již nevyhovující budovy ve Steckerově ulici, kde je dnes sídlo firmy BPBP, pošta z téhož důvodu ze Stakorské ulice a městská knihovna, která dostala výpověď v souvislosti s prodejem budovy - fary - restituentem. Vzhledově se náměstí touto akcí ale vlastně nezměnilo.

Návrhy, přání, možnosti realizace

Chtěl bych touto úvahou reagovat na článek RNDr. Václava Petříčka zveřejněný v Kosmonoských novinách č. 8/93 pod názvem „Deset dní, které otřásl městem“. Uvedený článek je koncipován ve dvou, respektive třech myšlenkových rovinách. První rovina, i když zkrácená (jistě z důvodu místa), se zaměřuje na fundované o odborné informace o historických a stavebních aspektech budovy U lva. Druhá část popisuje průběh demolice ve formě nostalgické vzpomínky na časy bohužel v tomto konkrétním případě minulé, ale přesto opravdu minulé, těžko nahraditelné. Tato část doslova konstatuje: já (my) nic, já (my) „muzikanti“, protože kompetentní úřady přes námítky památkářů (nekompetentních?) rozhodly budovu zbourat. Třetí část vyjadřuje návrh, přání, případně názor autora, jak by eventuálně měla vypadat náhrada nebo jak využít prostranství.

K první části jako čtenář Kosmonoských novin i jako představitel města nemám absolutně žádné výhrady. Snad jen tolik, že vždy rád čtu příspěvky nebo se zúčastňuji přednášek pana RNDr. Petříčka, které nejen jsou na odborné úrovni, ale navíc jsou vždy podány s citem a velikou znalostí místních podmínek s pro autora typickou láskou a obdivem k minulosti.

O druhé části se domnívám, že se jedná o naprosto zbytečné zavádějící popisování demolice. Nevím, jak by pisatel reagoval, kdyby byla zvolena jiná technologie bourání, například odstřel. Potom by autorovi nezbylo nic jiného než konstatovat, kolik tun sutě nákladní automobily denně odvezly.

Třetí část článku mne však dosti zaskočila nebo chcete-li překvapila, i když návrh (přání) by mohl být zajímavý. Ale co mě zarazilo nejvíce: není přece vrácením do původního stavu, když dodrží hmotnost stavby na původním půdorysu a tu ještě rozšířím po celé délce autobusového stanoviště a po celé délce dám navíc nový prvek v podobě klenutého podloubí! Asi by to bylo i hezké, ale to by v žádném případě nebyla replika původní barokní stavby, ale pouhé využití prostoru se stavbou v nějakém stavebním pojetí, zabírající navíc dva pozemky – jeden soukromý a druhý obecní. To přece není podle představ památkářů!

Nevím, co je považováno v tomto případě za většinový názor občanů, jak uvádí autor článku, ale já osobně slyším od řady občanů (i od těch dříve narozených) jiné stanovisko: již žádnou stavbu, ale pokusit se využít prostoru pro vhodnou a vkusnou parkovou úpravu. To je však skutečně věcí názoru.

Za svoji osobu mohu prohlásit, že kdyby nedošlo k situaci, že objekt shořel, nikdy bych nepřipustil jeho demolici, ale plně podpořil obnovu. Konzervace shořelé budovy nepřipadá v úvahu, je dražší než cokoliv jiného. To ještě neuvádím, že se jedná o soukromý objekt, který byl zakoupen s cílem,

pravdě bez ohledu na majitele památky (obec, církev, soukromník), že pokud hodlám a mám zájem památku udržovat, oprávnovat, rekonstruovat nebo stavět něco v původním slohu a podle představ a dispozic památkářů jako nezbytného článku ve stavebním řízení, je takováto stavba nebo oprava vždy finančně mnohonásobně nákladnější (nedostupnost původních materiálů, atypičnost stavebních prvků – okna, dveře, kování, vrata, nakonec i fasáda), než klasické stavby s novými materiály, třeba i ve starém slohu.

Velmi těžko, zvláště soukromníkovi, se potom nařizuje nebo chcete-li doporučuje, i když mu již stavba doslova padá na hlavu, aby prováděl úpravu, údržbu nebo dokonce přestavbu podle představ památkářů, protože náklady budou o desítky, stovky, ba tisíce korun vyšší. Památkáři, kteří zcela určitě vznášejí své požadavky na ochranu objektů v dobré víře a v obecném zájmu, totiž majitele památky nikterak finančně nepodpoří, ale naopak mu komplikují stavební řízení.

Nejsem v žádném případě nepřitelem památek, ale konstatuji fakta, skutečnosti a přístupy různých stran k tomuto závažnému problému. Nebudu rovněž polemizovat, kdo a co za minulé léta poničil, znehodnotil, rozkradl. Vždyť v té době přece také i v Kosmonosích a Mladé Boleslavi působili památkáři a přitom stav památek je viditelně skličující. Případ kosmonoského zámku mluví za vše. Souhlasím s nápravou, ale určitě si vyžádá dosti dlouhou dobu.

Mimo jiné, když se zabýváme minulostí, nesmíme zapomínat na současný stav, možnosti a především na budoucnost. Doba klade obrovské finanční nároky na obyvatelstvo, jsou další priority, jak a co zlepšovat a postupně realizovat. Naše město je velmi zanedbané a jakékoliv současné vylepšování je pouhou kapičkou z velké nádoby nahromaděných problémů. Nelze na jednu vyhovět všem, to jistě kaž-

Kosmonoské náměstí nebo náves? Díl čtvrtý. - Naše Kosmonosy

Napsal uživatel Václav Petříček
Středa, 08 Srpen 2012 08:42



Napsal uživatel Václav Petříček
Středa, 08 Srpen 2012 08:42

Napsal uživatel Václav Petříček
Středa, 08 Srpen 2012 08:42

